

УЧИТЕЛКА.

Право имате, драга. Нетръбва да глѣдаме за да си отмѣстяваме; туй е лошо. Но, най добръ е когато искаме да си отмѣстимъ на хора, които искатъ да ни правѣтъ зло, да имъ ся смѣемъ за злото, което ни правѣтъ. Тѣ искатъ да вы разсърждатъ, но вый не имъ давайте въ туй задоволство; туй гы повече мори; но както рѣкохъ, за да гы разсърждаме не трѣбва да ся смѣемъ, туй не е добръ; напротивъ, когато нѣкой вы псува, или иска да вы разсърди, трѣбва да си рѣчете: горката! неще може да ми стори никое зло, като ся не разсърждамъ; тя себѣ си повече зло прави като иска да мя разсърди, па не може: съжалявамъ ъ; за оплакване е. Боже помилвай ъ, та да ся поправи; азъ ъ опрощавамъ грѣшкѣтъ, коѣто искаше да ми направи. Глѣдайте, чеда мои, трѣбва да обычае неприятелитѣ си и да имъ опрощаваме, ако искаме и Богъ намъ да опрости. Сега, Елена и Марія ще ни прикажатъ исторіитѣ си.

ЕЛЕНА.

Когато Ной излѣзна изъ ковчега, той насади лозѣ. Той видѣ че тази лоза роди гроздіе, и Ной направи вино отъ него. Като направи вино, той поиска да види какъвъ вкусъ имаше то; защото до тогава немаше вино. Този патрикъ, който непознаваше каква лудостъ причинява туй питіе, испи отъ него едно голѣмо количество и ся опи. Сынъ му Хамъ, вмѣсто да ся загрыжа, като глѣдаше лударіитѣ, които правеше баща му, той почна да ся смѣе и повыка двамата си братія, Сима и Яфета, та да му ся подсмивать. Но братіята му му казахъ: „Хей!! туй е лошо нѣщо